

Lena Andersson

Tack! Jag är så glad och stolt över den här utmärkelsen. Att vara en av fem hygieniker i Sverige som har fått den är stort!

Jag har nu i 15 år arbetat på Arbets- och miljömedicin i Örebro. Jag blev anställd för att mäta kvarts i ett projekt. Projektet hade redan startat så det var fältfas med en gång. Jag hade lite erfarenhet av mätning från mitt examensarbete men tack och lov så hade jag med mig yrkeshygieniker B-G Lilja ut på gjuterierna som är mycket erfaren och var ett stort stöd för mig! Under ett års tid for vi land och rike kring och mätte massa kvarts. En otroligt rolig och väldigt lärorik period.

Kvartsprojektet ledde till min avhandling *Quartz in Swedish iron foundries – exposure and cancer risk* tack vare en annan yrkeshygieniker som betytt väldigt mycket för mig, min mentor, handledare, chef och nu forskarkollega Håkan Westberg. Jag anställdes på en klinik med mycket gedigen yrkeshygienierfarenhet med förutom Håkan även Lennart Andersson, Peter Berg och Katja Hagström vilka alla har slutat och lämnat mig kvar som senior yrkeshygieniker. Det känns väldigt konstigt att jag blivit senior men jag är så tacksam för allt jag har lärt mig av alla kollegor jag arbetat med. Ni har format mig till den yrkeshygieniker jag är idag!

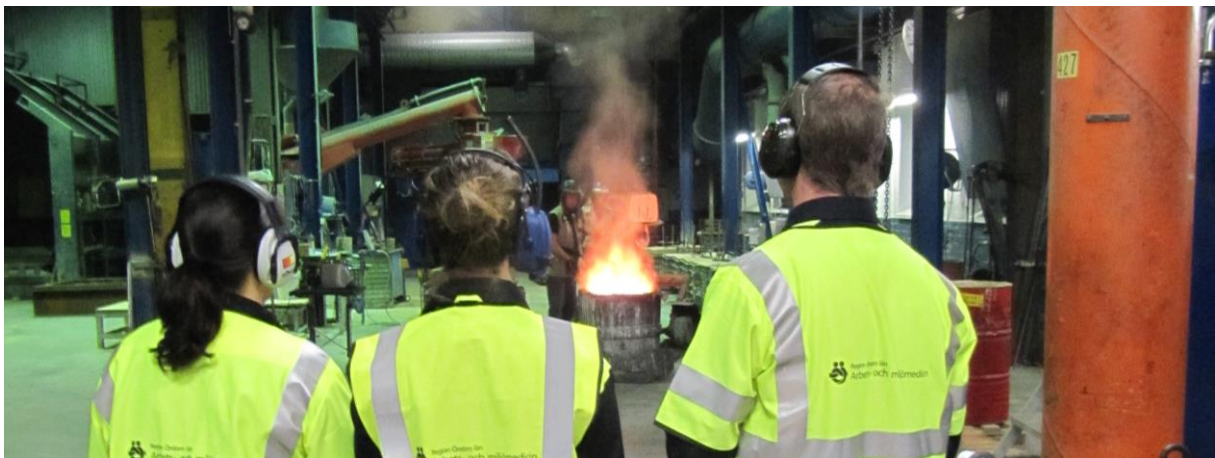

Min forskning har utvecklats med nya konstellationer och samarbeten, bland annat forskningsmiljön iRiSC på Örebro Universitet. Tillsammans tittar vi på exponering för partiklar i industriella miljöer och lungfunktionspåverkan samt inflammationspåslag i blod. För min del har det blivit mycket mer mätningar i gjuterier och hårdmetallindustrin. Nu står vi på tröskeln till ett nytt område, nanopartiklar. Det är fortfarande samma forskargrupp med ett liknande

studieupplägg men här är mätningen en stor utmaning och testmätningar pågår inför fältfasen till hösten.

Vi har ju världens bästa jobb! Att ha möjlighet att blanda patientärenden med forskning tycker jag är perfekt. Via våra exponeringsutredningar i patientärenden får vi komma ut på arbetsplatsbesök i så många olika miljöer vilket är väldigt spännande och man lär sig nya saker hela tiden. Vårt arbete är viktigt, vi gör skillnad och är betydelsefulla i sambandbedömning mellan patientens exponering och besvär samt råd i patientens fortsatta arbete.

Vår yrkeskår är liten så nationella och internationella samarbeten är otroligt viktiga. Inom ICOH – (International Commission on Occupational Health) är jag sedan några år ordförande för en av ICOHs 37 vetenskapliga kommittéer, Industrial hygiene, vilket skapar många kontakter runt om i världen, men samarbeten inom Sverige är minst lika viktiga. Här tycker jag att SYMF gör ett viktigt arbete och möjliggör kontakter och samarbeten. Att ha haft förmånen att vara ordförande i SYMF under några år och nu ledamot i SYMC har betytt mycket för mig. Under min tid som SYMF-ordförande startade vi upp olika nätverk. Ett av dem var utbildningsnätverket som ledde vidare till den idag så populära mätutbildningen. Efterfrågan är så stor att det känns som om vi får fortsätta att hålla den en lång tid framöver och det är jätteroligt. SYMFs nätverk gör Sverige mindre och samarbeten mellan yrkeshygieniker ökar och man har nära kollegor med dagliga kontakter runt om i landet.

Vilka vänner man har fått på vägen! Det gör det gemensamma arbetet lätt och så väldigt roligt!

Jag ser fram emot många år till som yrkeshygieniker med spännande samarbeten tillsammans med goda vänner! Men först ska jag njuta av en skön semester och äran att vara årets yrkes- och miljöhygieniker 2020!

Lena Andersson

Certifierad yrkes- och miljöhygieniker
AMM Örebro